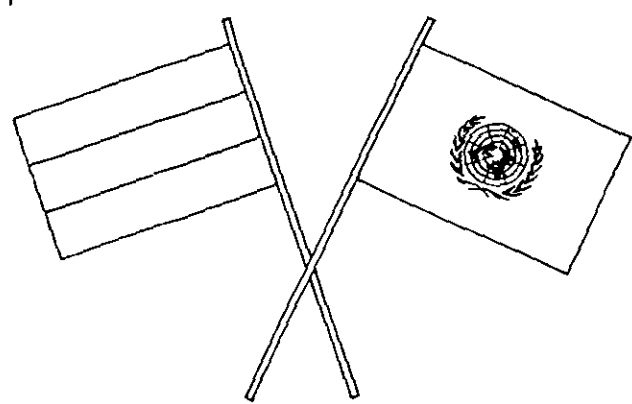

מנה ביצבאות

מתעוררת (להלכה) האפשרות, כי בפעם הראשונה מאז 1918, תימצא יחידת אוטטרית במזרחו של היי-התיכון. אוטטריה מתכוננת להקים גדוד לשירות האו"ם. גדוד זה עודנו "על הנייר", והוא יגויס ממחנדים בלבד ורק בבוא בקשה מהאו"ם. מתנדביו יהיו בגילים 18-31. כדי למשוך

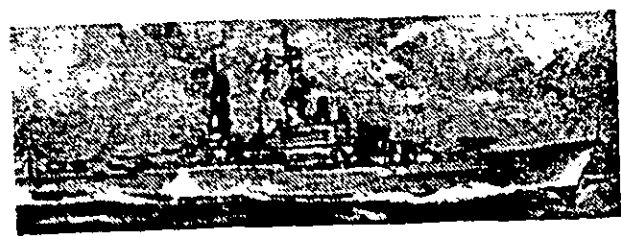
מתנדבים לגדוד זה — שישרת אך ורק מחוץ לאוטטריה — נקבעו דרגות שכר גבוהות מאוד: לחיילים — משכורת המקבילה לזו של מיוז במטה הכללי האוסטרי; משכורת מש"ק — כמשכורת גנרל אוסטרי. הנמוכה במשכורות הקצינים תשוה לזו של מפקח הגייסות הכללי (מעין רמטכ"ל) של צבא אוטטריה.

לצבא הצרפתי תקנון-שדה לא כל-כך "עתיק": בסך-הכל, מ-1951. אך דומה, כי 15 שנה אלה דמו — מבחינת התמורות בצורה-הלחימה ובנוהגים טקטיים — ל-150 שנה לפחות. עליכן גברה בעתונות-הצבא הצרפתית הדרישה להחלפתו בחדש; שכן חסרים בו כליל — לא כציון של ציוד חשוב, ולא כמסקנות לתפעול טקטי — אמצעים כגון טילים נ"ט, נגמ"שים, "משאיות-טקטיות" קלות מהדגם הצרפתי, מסוקים. כמובן ייווצרו ב-המון וינופקו לגייסות אבזרי-מלחמה הנתונים בשלבי בדיקתם הסופית. כגון מכ"מים קלים, "אינפרא-אדומים" לרכב. כדוגמה בולטת למה ש"אינו ידוע" לתקנון-השדה מוצג "מכ"מ" הפטרולים" מדגם "אוליפנט", הנישא ומופעל בידי חייל אחד.

גם בים התיכון הולך ורב מספרן של אניות-טילים. לעת-עתה, הטילים הם בעיקר נ"מ (בצרפת כנראה גם נגד-צוללות). דוגמה לאניות אלה היא משחתת-הטילים הנ"מ האיר-טלקית, "אינטרפידו", שלא מכבר התארחת בגמל חיפה. בהדרגה גדלים מימדי הספינות — וחימושן הטילי.

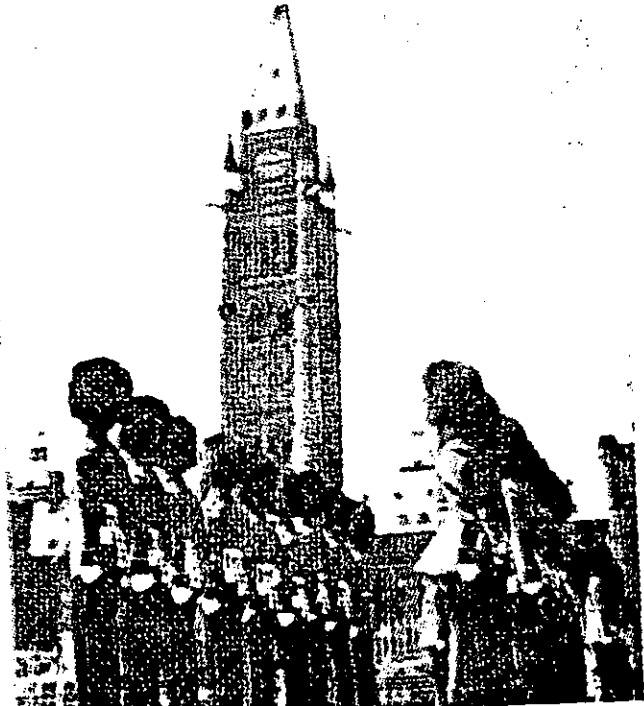
הסירות הארטלקית בת 9,000 טונות, "ויטוריו ונטו", שבנייתה קרבה לסיימה (בתמונה — דמותה כשתישלם), תהיה כלייה-שיט הארטלקי הששי החמוש בטילים: מלבד טילי נ"מ

"סריאר" מתוצרת ארה"ב, תצויד גם בטילי מטרה ארטלקיים, המצויים בשלבי פיתוח. מובן, התמונה הימית-הטילית במזרחו של הים התיכון לא תהיה שלמה, אם לא יוזכרו ספיר גיית-הטילים הקלות (לפעולה נגד מטרות בים וביבשה). המשמשות בציה של חצרים.

כידוע, "שקע" צבא ארה"ב בויאט-נאם ובלאוס במשימות רבות וקשות; וכלפי ארצות אלה נודעת למקומה הגיאוגרפי של "ארץ-התא" (היא סיאם) חשיבות תחבורתית, לוגיסטית ויתכן אף חשיבות מבצעית. צבא חקופתנו, יותר אולי מכלל חקופה בעבר, "על אוניו ועיניו יחיה"; היינו, על התקשורת שלו. בסבי כי יערוחיה העבותים של "מדינת הפיל-הלבן" מבראים עתה גייסות-ההנדסה האמריקאיים "מגרשים" להקמת מחקני יחידות-הקשר. כי צד עושים זאת במהירות וביעילות בעידן אלקטרוני זה? ה"פיקוד הלוגיסטי ה-9" מצא את התשובה: שוכרים פילים-יערנים מחברה מסחרית שהתמחתה בהעסקתם. הפתרון מצד דיק את עצמו: יותר יעיל, יותר מהיר, יותר זול. אכן — "פילים לוגיסטיים"...

נראה, שלחילות-האוויר עדיין עניין רב במלאכתם של רובאים: קליעה-אל-מטרה. מעיד על כך למשל שגשוג קליעת "טורטו" בחיל-אוויר המלכותי הבריטי. בין הקלעים המעולים ברובה-דו-עיר שבאחת מיחידות אלה דוקא אשה — ויולט וילובי. אכן, גם בה גיעה אל התחרויות לאליפות-הארצית שמרה על גישה יוצאת-דופן לפעילות זו: היא טור ענת, שסוד הצלחתה הוא "קמע" — בובת-אריה.

מה קרה? ממתי נערכת הגוארדיה-המלכותית הבריטית לסכם המפואר של "חילופי-המש" מרות" דוקא ברחבה שלפני בנין הפרלמנט שבלונדון, ובצל מגדל-השעון "ביג-בן"? תנוה דעתכם. המדים — מדי-גוארדיה כריי טיים הם. המגדל — העזקה נאמנה של ה"ביג-בן". גם בנין הפרלמנט — "כפיל" הוא של זה שבוסטמנסטר והמקום הוא אוטאבה, בירת קנדה. ואם גם רבה הדבקות במסורת, ורבה הנאמנות לסמלים, פשוט חסרה אוטאבה את "ככר-הגוארדיה-הרכובה", בה ניתן יהיה לערוך טכס מעין-זה: על כן מוצג ההדר הצבאי-המלכותי לכבוד המושל הכללי בקרבה יתרה לבנין הפרלמנט של קנדה.